

HETEROPTERA PALAEARCTICA NOVA VEL MINUS
COGNITA.

I.

Scripsit Dr. G. HORVÁTH.

PLATASPIDIDAE.

Coptosoma scutellatum GEOFFR.

Cimex scutellatus GEOFFR. Ent. Paris. p. 195. 2. (1785).

Cimex globus FABR. Ent. syst. IV. p. 88. 36. (1794).

Coptosoma dilatata MOTSCH. Bull. Soc. Nat. Mosc. XXXII. 4. p. 501. (1859).

Coptosoma globus var. *dilatatum* JAK. Trudy Russk. Ent. Obshtsh. XI. p. 202. (1880).

Coptosoma scutellatum MONTD. Ann. Soc. Ent. Belg. XL. p. 130. (1896).

Coptosoma dilatata MOTSCH., e Sibiria orientali descripta, non est species propria, nec varietas distineta, sed animalculum cum *C. scutellato* GEOFFR. omnino congruens.

SCUTELLERIDAE.

Irochrotus lanatus PALL.

Cimex lanatus PALL. Reise II. p. 729. 82. (1773); FABR. Spec. Ins. II. p. 342. 24. (1781); Mant. Ins. II. p. 282. 28. (1787); Ent. syst. IV. p. 88. 35. (1794).

Tetyra lanata FABR. Syst. Rhyng. p. 142. 65. (1803).

Scutellera lanata LATR. Hist. Nat. XII. p. 182. 18. (1804).

Pachycoris lanatus GERM. Zeitschr. I. p. 109. 57. (1839).

Arctocoris lanatus H.-SCH. Wanz. Ins. V. p. 39. tab. 156. fig. 490. (1839); JAK. Horæ Soc. Ent. Ross. XVIII. p. 164. (1844).

Odontoscelis lanata GORSKI Anal. Ent. p. 52. (1852).

Irochrotus lanatus REUT. Öfv. Finsk. Vet.-Soc. Förh. XLII. p. 210. (1900).

Russia meridionalis: Sarepta; Asia minor: Anasia; Armenia rossica: Ordubat in valle Araxis (Mus. Hung.); Turcomania: Askhabad (JAKOWLEFF), Krasnowodsk (Mus. Hung.); Turkestan: Semiretshye (OSHANIN); Sibilia: Irtysh (PALLAS), Irkutsk (JAKOWLEFF); Mandshuria: Khingan (JAKOWLEFF).

Corpo supra in utroque sexu pilis longis fuscis et præterea pilis longissimis albis dense immixtis vestito; bucculis postice oblique truncatis; articulo secundo antennarum articulo tertio paullo vel vix breviore. Long. $6\frac{1}{2}$ —8 mill.

Irochrotus maculiventris GNRM.

Pachycoris maculiventris GERM. Faun. Ins. Eur. 21. tab. 20. (1839); Zeitschr. I. p. 109. 58. (1839).

Arctocoris villosus H.-SCH. Wanz. Ins. V. p. 39. tab. 156. fig. 489. (1839).

Pachycoris hirta COSTA Ann. Soc. Ent. France (1) X. p. 306. tab. 6. fig. 10. (1841).

Irochrotus maculiventris AM. et SERV. Hist. des Hém. p. 39. 1. (1843); MULS. et REY Hist. Pun. de France, Scutell. p. 30. (1865).

Odontoscelis villosa KOL. Mel. Ent. IV. p. 5. 121. (1845).

Odontoscelis maculiventris GORSKI Anal. Ent. p. 52. 19. (1852).

Irochrotus hirtus FIEB. Eur. Hem. p. 378. (1861).

Irochrotus lanatus JAK. Bull. Soc. Nat. Mosc. 1875. IV. p. 249., nec PALL.

Arctocoris lanatus JAK. Trudy Russk. Ent. Obshtsh. XII. p. 12. (1880); PCT. Syn. Hém. de France, II. p. 6. 1. (1885), nec PALL.

Hispania: Cuença, Sierra del Toro (Mus. Hung.), Murcia (Mus. Berolin.); Italia (Mus. Hung.), Sicilia (Mus. Berolin.); Dalmatia: Ragusa (Mus. Vindob.); Græcia: Missolunghi (Mus. Hung.); Turcia: Constantinopolis (Mus. Berolin.); Podolia australis (GORSKI); Caucasus: Derbent (Mus. Hung.), Karabagh (KOLENATI); Algeria: Teniet-el-Haad (Mus. Hung.).

Ab *I. lanato* PALL., cum quo semper confunditur, statura majore, corpore supra pilis longis albis (♂) vel fuscis et albis (♀) vestito, capite nonnihil breviore, bucculis postice subrecte truncatis articuloque secundo antennarum articulo tertio longiore differt. Long. 9—11 mill.

A n i m a d v e r s i o . — *Irochrotus caspius* JAK. e Rossia meridionali descriptus etiam in Sibiria occurrit, unde Museum nostrum specimina accepit e variis locis (Minusinsk, Kiachta, Transbaikalia) oriunda.

Odontoscelis fuliginosa L.

Species hæc magnitudine coloreque valde variat et varietates diversæ hucusque descriptæ, inter se sensim transeuntes (*litura* FABR., *carbonaria* ZETT., *dorsalis* HAHN, *iberica* KOL., *Pallasii* KOL., *caucasica* KOL.) nomina separata haud merent. Long. $5\frac{3}{4}$ —9 mill.

Odontotarsus parvulus n. sp.

Late ovatus, flavo-testaceus, supra dense et subtiliter fusco-punctatus, fusco-vittatus, vittis obscurius marginatis; capite latitudine sua inter-

oculari fere $\frac{1}{3}$ breviore, ocellis ab oculis dimidio longius remotis quam illorum diametro; bucculis parum elevatis, subrectis, postice oblique truncatis, inermibus; articulo secundo antennarum articulo tertio $\frac{2}{7}$, longiore; rostro basin segmenti ventralis secundi attingente, apice nigro; pronoto transversim haud impresso, marginibus lateralibus anticis rectis, angulis humeralibus distinctis, sat prominulis; scutello abdome vix longiore, utrinque inter vittas basales secundarias et laterales¹ callo subbasali anguste elongato instructo, apice rotundato utrinque levissime sinuato et vertici æquilato, vittis duabus lateralibus posticis cum vittis basalibus secundariis confluentibus, intus rectangulariter geniculato-fractis et apicem versus linea interna nigra marginatis; margine laterali connexivi calloso, angulis posticis segmentorum haud prominentibus; pectore et lateribus ventris dense subtiliter punctatis, punctis nonnullis nigris conspersis, lateribus hujus immarginatis, tuberculis ad spiracula deficienteibus; femoribus dense et subtiliter nigro-punctatis. Long. 7, Lat. inter ang. humeral. $4\frac{1}{4}$, ad basin scutelli 4 mill.

♂. Segmento genitali transverso, fere duplo latiore quam longiore, a latere viso oblique ascende et parum convexo, margine superiore leviter reflexo et medio levissime sinuato.

Creta: Canea, L. BIRÓ. (Mus. Hung.)

Ab *O. robusto* JAK., cui vittis duabus lateralibus posticis scutelli intus distinete geniculato-fractis et angulis humeralibus pronoti prominentibus similis videtur, statura minore, parte apicali scutelli minus producta et vertice haud angustiore, angulo postico segmentorum connexivi haud prominulo, lateribus ventris immarginatis, tuberculis ad spiracula deficienteibus segmentoque genitali maris magis transverso et impressione trifida destituto differit. A speciebus congenericis parvis picturis scutelli aliisque notis mox distinguendus.

Odontotarsus robustus JAK. var. dilutus n.

Vittis capititis, pronoti et scutelli plus minusve obsoletis, sed linea apicali interna nigra vittarum duarum lateralium posticarum scutelli bene distineta. ♂. ♀.

Dalmatia: Cattaro; Cyprus: Larnaka; Caucasus: Elisabethpol. (Mus. Hung.)

Varietas hæc inter formam typicam et var. *flavum* JAK. intermedia.

¹ Cf. Ann. Mus. Hung. IV. p. 464. fig. 1. (1906).

Psacasta simillima n. sp.

Late ovalis, rubro-castanea vel fusco-testacea, superne sat dense et subtiliter nigro-punctata et callis parvis albidis numerosis conspersa; capite latitudine sua interoculari paullo breviore, jugis apice contiguis, tylum distinete incurrentibus, marginibus lateralibus levissime sinuatis, bucculis inermibus; antennis nigris, articulo secundo articulo tertio duplo longiore, articulo hoc rubro-ferrugineo; rostro apice nigro; pronoto ante medium transversim leviter impresso, angulis anticis antrorum fere usque ad medium oculorum productis, marginibus lateralibus anticis subrectis, fere totis albido-callosis, angulis humeralibus ultra marginem costalem corii paullo prominulis, postice leviter emarginatis; scutello callis duobus basalibus majusculis albidis instructo, pone medium oblique declivi et linea media albido-callosa, interdum sat obsoleta praedito; pectore et ventre flavo-testaceis, nigro-variegatis, minus dense, sed distinete nigro-punctatis; angulo postico segmentorum connexivi tuberculato-callosa, albido; spiraculis intus callo albido cinctis; segmentis ventralibus quinque ultimis maris utrinque macula magna communi impressa nigro-fusca opaca signatis; pedibus rubidis, nigro- vel fusco-variegatis. ♂. ♀. Long. $10\frac{1}{2}$ — $10\frac{3}{4}$, Lat. inter ang. humeral. pronoti $6\frac{3}{4}$ — $7\frac{1}{4}$, ad basim scutelli $6\frac{2}{3}$ —7 mill.

Hispania: Cuenca, M. KORB. (Mus. Hung.)

P. exanthematica Scop. et ejus var. *herculeana* Horv. ab hac specie differunt statura minus lata, jugis apice plerumque hiscentibus et tylum apice plus minusve liberum relinquentibus, angulis anticis pronoti ante basin oculorum tantum paullo productis, marginibus lateralibus anticis hujus haud callosis, angulis humeralibus haud vel vix prominulis callisque duobus basilibus scutelli parvis et quam callis reliquis vix majoribus.

Eurygaster integriceps PUT. var. **distigma** n.

Nigra; callis duobus transversim triangularibus pronoti, rarissime etiam callis duobus parvis basalibus scutelli flavo-testaceis; ceteris ut in var. *hellenica* KIRK. (*nigra* REUT.). ♂. ♀.

Syria; Cyprus; Larnaka; Asia minor: Ak-Chéhir; Armenia rossica: Eriwan, Kulp, Ordubat. (Mus. Hung.)

CYDNIDAE.**Microporus UHL.**

Microporus UHLER U. S. Geol. Geogr. Surv. II. 5. p. 275. (1875) et III. 2. p. 366 et 373. (1877).

Cydnus SIGN. Ann. Soc. Ent. Fr. (6) II. p. 145. (1882), nec FABR.

Genus hoc a genere *Aethus* DALL. SIGN., cum quo plerumque idem esse putatur, orificiis metastethii in sulcum apice auriculatum extensis differt.

Typus generis: *Microporus obliquus* UHL. ex America septentrionali.
Species palæarcticas hujus generis hoc modo dispono:

- 1 (8). Corpore supra nigro, fusco vel interdum ferrugineo; capite spinulis et pilis marginalibus instructo.
- 2 (3). Costa corii depressa, haud elevata; tylo apice pilis duabus longis prædicto; ventre pilis longis remotis vestito. Long. 3—4½ mill. — Europa, Algeria, Caucasus, Turkestan. *M. flavigornis* FABR.
- 3 (2). Costa corii distincte elevata; tylo apice spinulis duabus brevibus armato; ventre toto vel fere toto glabro, pilis longis destituto.
- 4 (7). Statura minore; marginibus lateralibus pronoti tantum apicem versus depresso et angustissime dilatatis; pilis marginalibus corii latitudini interocellari verticis æquialongis vel longioribus.
- 5 (6). Pilis marginalibus corporis minus numerosis, brevioribus, his corii latitudini interocellari verticis æquialongis; ocellis ab oculis tam longe distantibus ut dimidio eorum diametro; clavo et corio concoloribus. Long. 3½—4 mill. — Regio mediterranea, Caucasus, Persia, Turkestan.

M. pilosulus KLUG.

- 6 (5). Pilis marginalibus corporis numerosioribus et longioribus, his corii latitudine interocellari verticis distincte longioribus; ocellis ab oculis quam diametro illorum paullo longius remotis; clavo quam corio pallidiore. Long. 3¾—4 mill. — Syria.

M. syriacus n. sp.

- 7 (4). Major; marginibus lateralibus pronoti per totam longitudinem depresso et angustissime dilatatis; pilis marginalibus corii latitudine interocellari verticis distincte brevioribus. Long. 4½—5 mill. — Regio palæarctica fere tota. India orientalis, Formosa. *M. nigrita* FABR.
- 8 (1). Corpore supra flavo-testaceo; margine capitidis pilis longis ciliato, sed spinulis destituto. Long. 4¼—4½ mill. — Algeria, Tunisia. *M. pallidus* PUT.

Microporus flavigornis FABR.

Cimex flavigornis FABR. Ent. syst. IV. p. 124. 170. (1794).

Cydnus flavigornis FABR. Syst. Rhyng. p. 184. 2. (1803); PUT. Syn. Hém. de France, II. p. 26. 1. (1881).

Cydnus zophosoides RAMB. Faun. And. II. p. 113. 5. (1842).

Cydnus Comaroffii JAK. Trudy Russk. Ent. Obshtsh. XII. p. 21. (1879).

Cydnus Komaroffi SIGN. Ann. Soc. Ent. Fr. (6) II. p. 117. 14. tab. 7. fig. 94. (1882).

Europa media et meridionalis, Britannia, Algeria, Caucasus, Turcomania, Turkestan, Kashmir.

Species hæc magnitudine valde variat. Specimina europæa ad sum-

mum $3\frac{1}{2}$ mill. longa sunt, specimina in Caucaso et in regione transeaspica reperta autem statura plerumque majore gaudent. Cydnidarum monographus doctissimus, V. SIGNORET (Ann. Soc. Ent. Fr. [6] II. p. 156. 11. tab. 7. fig. 93.) *Cydnus flavigornem* — ex Europa! — $4\frac{1}{2}$ mill. longum descriptis et tylum ejus apice spinulis duabus instructum delineavit; an re vera species Fabriciana?

Var. *rugosus* JAK. — Parte postica pronoti et apice scutelli fortiter transversim rugoso-punctatis. Long. $4-4\frac{1}{2}$ mill.

Cydnus rugosus JAK. Bull. Soc. Nat. Mosc. 1874. II. p. 235; SIGN. Ann. Soc. Ent. Fr. (6) II. p. 116. tab. 7. fig. 95. (1882).

Rossia meridionalis: Astrachan (JAKOWLEFF).

A n i m a d v e r s i o. — *Cydnus flavigornis* var. *subinermis* REY — secundum specimen ab auctore ipso acceptum — est = *Microporus nigrita* FABR. pilis et spinulis marginalibus capitis detritis.

Microporus pilosulus KLUG.

Cydnus nigrita H.-SCH. Faun. Ins. Germ. 126. tab. 23., nec FABR.

Cydnus pilosulus KLUG Symb. phys. V. tab. 43. fig. 9. (1845); SIGN. Ann. Mus. civ. Genov. XVI. p. 636. (1881); Ann. Soc. Ent. Fr. (6) II. p. 157. 12. (1882).

Cydnus lacconotus FIEB. Eur. Hem. p. 363. 2. (1861).

Cydnus dilutus FERR. Ann. Mus. civ. Genov. VI. p. 122. (1874) sec. spec. typ.

Cydnus ovatulus JAK. Bull. Soc. Nat. Mosc. 1877. II. p. 282.

Hispania, Sicilia, Græcia, Tauria, Caucasus, Armenia rossica, Turcomania, Turkestan, Persia, Syria, Aegyptus, Tunisia, Algeria, Mauritania. (In Bavaria, unde — sicut etiam e Sicilia — F. X. FIEBER suum *Cydnus lacconotum* descriptis, certe haud occurrit.)

Specimen semi-maturum e Turcomania, nunc in Museo Nationali Hungarico asservatum, partem posticam pronoti fortiter transversim rugosam præbet et varietatem rugosam speciei præcedentis simulat.

Microporus syriacus n. sp.

Breviter ovalis, niger, nitidus; capite parce subtilissimeque punctulato et obsolete ruguloso, apice rotundato-subtruncato, margine libero depresso ferrugineo, spinulis brevibus nigris et pilis longis ochraceis prædicto, tylo apice spinulis duabus instructo; ocellis ab oculis quam diametro illorum paullo longius distantibus; antennis et rostro flavo-testaceis, articulis tribus apicalibus illarum breviter ovoideis; pronoto basi quam apice circiter $\frac{3}{4}$ latiore, apice longitudine sua fere $\frac{1}{3}$ latiore, fere toto lævigato, tantum utrinque versus latera subtilissime punctulato, lateribus subrectis,

apicem versus subito rotundatis, per totam longitudinem pilis ochraceis longis dense ciliatis, in triente apicali depressis, angustissime dilatatis et ferrugineis; scutello æque longo ac basi lato, subtiliter, interdum obsolete punctato, apice ipso derpresso et anguste ferrugineo-marginato; elytris fusco-piceis, sat dense subtiliter punctulatis, clavo (basi excepta) ferrugineo-testaceo, costa corii distinete elevata et pilis ochraceis latitudine interocellari verticis distinete longioribus ciliata, vena cubitali pereurrente, membrana albida, apicem abdominis superante; orificeis medium metastethii attingentibus, apice testaceis; ventre subtiliter punctulato, glabro; pedibus flavo-testaceis, tibiis fusco-spinosis, tarsis flavo-albidis. ♀. Long. $3\frac{3}{4}$ - 4, Lat. $2\frac{1}{4}$ - $2\frac{1}{3}$ mill.

Syria: Kaifa. (Mus. Hung.)

Geotomus caucasicus Kol.

Cydnus caucasicus KOL. Mel. Ent. IV. p. 70. 200. tab. 15. fig. 34. (1846).

Cydnus punctulatus COSTA Cim. Neap. II. p. 30. 8. tab. 5. fig. 11. (1847).

Cydnus Helferi FIEB. Eur. Hem. p. 364. 6. (1861).

Geotomus punctulatus MULS. et REY Hist. Pun. de France, Pent. p. 35. I. (1866); SIGN. Ann. Soc. Ent. Fr. (6) III. p. 54. tab. 4. fig. 164. (1883).

Species Kolenatiiana auctoribus reliquis hueusque ambigua mansit, nulli subjacet autem dubio eam cum *Geotomo punctulato* eandem esse. Specimina rufo-picea (semi-matura?) F. A. KOLENATI, in opusculo suo supra citato, nomine «var. *rufulus*» illustravit.

Canthophorus rotundipennis DOHRN.

Schirus (?) rotundipennis DOHRN Stett. Ent Zeit. XXIII. p. 211. (1862).

Calabria: S. Eufemia, G. PAGANETTI (Mus. Hung.); Sicilia (DOHRN).

Species haec, quam Dr. AUG. PUTON (Syn. Hém. de France, II. p. 32.) erronee cum *C. sexmaculata* RAMB. eandem esse docuit, *C. bicolori* L. simillima est et ab hac notis sequentibus differt: Statura nonnihil latiore et convexiore, capite supra distinete rugoso-punctato, lateribus pronoti antice fortius areuatis, maculis duabus anticis albis hujus extus per totam longitudinem concoloribus, intus versus medium distinete rotundatis punctisque duobus parvis posticis prope angulos posticos omnino deficien-tibus, margine lateralí corii magis rotundato, membrana nigro-fusca, nec non scutello, corio et ventre minus dense, sed paullo fortius punctatis. ♀. Long $7\frac{3}{4}$, Lat. $4\frac{1}{2}$ mill.

Maculae duae anticae albae pronoti in *C. bicolor* extus posterius semper anguste nigro-marginatae, intus vix rotundatae sunt.

Legnotus fumigatus COSTA.

Cydnus fumigatus COSTA Cim. Neap. III. p. 55. 11. (1852).

Gnathoconus concolor MELS et REY Hist. Pun. de France, Pent. p. 73. 3. (1866); FERR. Ann. Mus. civ. Genov. VI. p. 124. 23. (1874); PUT. Syn. Hém. de France. II. p. 35. 3. (1881).

Gnathoconus cyaneo-nilens FERR. Ann. Mus. civ. Genov. VI. p. 124. (1874).

Hispania: Pozuelo de Calatrava in prov. Ciudad Real; Italia: Andora, Grottaglie, Aspromonte; Hungaria: Orsova; Hercegovina: Bilek; Montenegro: Podgoritza; Albania: Skutari (Mus. Hung.); Gallia meridionalis: Saint-Raphaël (MULSANT et REY, PUTON).

Species hæc, quam multis jam ab annis tantum pro varietate *Legnoti* (= *Gnathoconi*) *picipedis* FALL. habuimus, ab hoc differt non solum margine costali corii toto vel fere toto nigro, concolore, sed etiam statura nonnihil angustiore, margine antico capitinis magis reflexo, pronoto antrorsum fortius angustato et præsertim costa corii per totam longitudinem depressa, angustissima, linearis.

A n i m a d v e r s i o . — *Cydnus nigrita* HAHN 1831, Kol. 1846 = *Legnotus picipes* FALL.

PENTATOMIDÆ.

Tarisa fraudatrix HORV.

Tarisa subspinosa var. *fraudatrix* HORV. Revue d'Ent. X. p. 76. (1891).

Tarisa fraudatrix REUT. Öfv. Finsk. Vet.-Soc. Förh. XLIII. p. 40. 9. tab. 2. fig. 9. (1900).

Tarisa chloris HORV. Ann. Mus. Hung. II. p. 580. (1904).

Tuberculum discoidale scutelli altitudine variabile, disco pronoti interdum haud vel parum altius, — in exemplo, quod sub nomine *T. chloris* ut speciem distinctam e Turkestania descripti, valde humile, scutellum igitur superne ante medium horizontale.

Trigonosoma Balassogloï HORV.

Trigonosoma falcatum var. *Balassogloï* HORV. Revue d'Ent. VIII. p. 44. (1889).

Turkestan. (Mus. Hung.)

Species propria, a *T. falcato* CYRILL. notis sequentibus distinguenda: Staura minore; capite longiore, antrorsum haud angustato, apice late rotundato; ruga transversali pronoti distinete elevata, cornubus humeralibus crassiuseulis; scutello (basi excepta) subtiliter punctulato, haud ruguloso; marginibus lateralibus ventris totis albido-callosis, leviter tuberculatis.

Trigonosoma achivum HORV.

Trigonosoma falcatum var. *achivum* HORV. Revue d'Ent. VIII. p. 44. (1889).

Græcia: Attica, Parnassus, Ins. Poros; Asia minor: Smyrna; Syria: Jericho (Mus. Hung.); Aegyptus: Cairo (Mus. Vindob.).

Species hæc a *T. falcato* CYRILL., pro cuius varietatem eam olim habui, capite apice sat anguste parabolico, cornibus humeralibus brevibus, crassis, scutello latitudine corporis ad basin illius parum longiore structuraque antennarum certe distincta est. Articulus secundus antennarum in hac specie vix duplo, in *T. falcato* autem duplo et dimidio longior est quam articulus tertius.

Dybowskyia reticulata DALL.

Bolbocoris? *reticulatus* DALL. List Hem. I. p. 45. 2. (1851).

Eurygaster incomptus WALK. Cat. Het. I. p. 67. 10. (1867).

Dybowskyia ussurensis JAK. Bull. Soc. Nat. Mosc. 1876. III. p. 87; SCHOUT. Gen. Ins. Heter. Graphosom. p. 15. tab. I. fig. 10. (1905).

Sibiria orientalis: Wladiwostok (Mus. Hung.), Ussuri (JAKOWLEFF); Japonia: Tokyo, Okayama, Nagasaki (Mus. Hung.); China orientalis: Fu-tshou (DALLAS).

Amicus H. SCHOUTEDEN (loc. cit.) *Dybowskyiam ussureensem* JAK. a *D. reticulata* DALL. verisimiliter distinctam esse putavit. Specimina in Sibiria orientali et in Japonia collecta autem cum speciminibus chinensibus omnino congruunt et sine dubio ad eandem speciem pertinent.

Podops curvidens COSTA.

Podops curvidens COSTA Cim. Neap. I. p. 68. 2. tab. fig. 12. (1838).

Podops (Opocrates) dalmatina HORV. Wien. Ent. Zeit. II. p. 162. 5. tab. 2. fig. 5. (1883).

Podops (Opocrates) curvidens HORV. Wien. Ent. Zeit. II. p. 162. 6. tab. 2. fig. 6. (1883).

Forma processus collaris pronoti et structura antennarum sat variant, quam ob rem species duas supra citatas in unam conjugendas esse censeo.

Pododus dissimilis n. sp.

Breviter ovalis, pallide flavo-testaceus, supra subtiliter fuscopunctatus; capite latitudine sua interoculari $\frac{2}{5}$ breviore, versus basin tyli nigropunctato, margine antico nigro-ciliato, ante oculos distincte usque ad basin oculi inciso; articulis secundo et tertio antennarum longitudine æqualibus. sat longe setosis; rostro usque ad coxas intermedias extenso, apice nigro; pronoto antrorsum parum angustato, utrinque juxta limbum lateralem

decolorem vitta obsoleta anteriore, punctis acervatis nigris formata notato, marginibus lateralibus ciliis 14 nigris praeditis; scutello retrorsum parum angustato, apice late rotundato, utrinque callo basali sat brevi externe nigro-terminato instructo; corio hic illuc punctis acervatis nigris parce signato, margine costali distinete arcuato et ciliis 7 nigris obsito, angulo apicali externo apicem scutelli vix superante; connexivo maculis nigropunctatis notato; femoribus subtus longe setosis, tibiis fortiter nigro-spinosis, articulo primo tarsorum posticorum artieulis duobus apicalibus simul sumtis $\frac{3}{4}$ longiore. ♀. Long. $5\frac{1}{2}$, Lat. $3\frac{1}{2}$ mill.

Aegyptus: Aboukir. (Mus. Hung.)

P. Dohrniano M. R. affinis, sed statura latiore, margine antico capitis ante oculos fortius inciso, artieulis secundo et tertio antennarum longitudine æqualibus, pronoto antrorsum minus angustato scutelloque retrorsum parum angustato, apice latiusculo et quam corio vix breviore differt. A *P. piceo* A. S. (*cilioso* STÅL) statura minore, articulo secundo et tertio antennarum æquilongis articuloque basali tarsorum posticorum artieulis duobus apicalibus ad unum multo longiore distinctus videtur.

Sciocoris conspurcatus KLUG.

Sciocoris conspurcatus KLUG Symb. phys. V. tab. 44. fig. 2. (1845); FIEB. Rhynchotogr. p. 19. 11. (1851).

Sciocoris fissus MULS. et REV. Hist. Pun. de France, Pent. p. 97. 3. (1866); PUT. Syn. Hém. de France, II. p. 41. 5. (1881).

Sciocoris fissus var. *scutellaris* PUT. Revue d'Ent. III. p. 147. 1. (1884).

Gallia meridionalis: Fréjus; Hispania: Deli. Albufera in prov. Valencia; Algeria: Alger, Misserghin; Tunisia: Carthago; Aegyptus: Alexandria, Helouan. (Mus. Hung.)

Piæ memoriæ amicus Dr. AUG. PUTON angulum apicalem corii et apicem scutelli æquilongos esse descriptsit; angulus apicalis corii autem re vera retrorsum longius productus est quam apex scutelli. Articulus secundus antennarum articulo tertio distinete longior.

A n i m a d v e r s i o. — *Halys lusitanica* H.-SCH. (Faun. Ins. Germ. 114. tab. 7.) e Lusitania descripta et ab auctore G. A. W. HERRICH-SCHÄFFER ipso (Nom. ent. p. 55.) mox generi *Sciocoris* FALL. adjuneta, est = *Discocephala umbraculata* FABR. species neotropica, uti jam F. X. FIEBER (Rhynchotogr. p. 33. et Eur. Hem. p. 327.) docuit. Ne minime quidem dubito, specimina a G. A. W. HERRICH-SCHÄFFER descripta, si re vera e Lusitania oriunda sunt, illuc tantum navi importata esse.

Eurydema ornata L.

Strachia herbacea HAHN Wanz. Ins. III. p. 13. tab. 77. fig. 239. (1835),
nec H.-SCH., ad formam typicam hujus speciei pertinet.

Duae varietates *E. ornatae* synonymiam præbent sequentem:

Var. **ventralis** KOL.

Eurydema ornatum var. *ventralis* KOL. Mel. Ent. IV. p. 26. 145. (1846).

Pentatomma ornata var. *Hoffmannseggii* GORSKI Anal. Ent. p. 85. (1852).

Var. **Fallenii** GORSKI.

Strachia picta HAHN Wanz. Ins. III. p. 14. tab. 77. fig. 240. (1835), nec H. SCH.

Pentatomma ornata var. *Fallenii* GORSKI Anal. Ent. p. 87. (1852).

Eurydema ornata var. *gorskiana* KIRK. Cat. Het. I. p. 367. (1909).

Eurydema Fieberi FIEB. var. **melanogaster** n.

Ventre magnam ad partem nigro, maculis nigris ad spiracula cum plaga magna discoidali nigra confluentibus; ceteris ut in typo. ♂. ♀.

Eurydema Fieberi FIEB. Weitenw. Beitr. I. p. 353. tab. 2. fig. 32. b. (1836).

Hungaria: Budapest, Sátoralja-Ujhely (Mus. Hung.); Austria (FIEBER).

Eurydema oleracea L. var. **aberrans** n.

Ab omnibus varietatibus hucusque descriptis hujus speciei macula anteapicali rubra corii maxima, usque ad marginem apicalem corii extensa et angulum apicalem totum occupante exocorioque etiam pone medium fere toto rubro divergens; ceteroquin var. *triguttatae* HORV. similis, rubro-variegata. ♀.

Hungaria: Szent-Endre, Vajda-Hunyad. (Mus. Hung.)

Eurydema formosa PUT.

Strachia rugulosa var. ? an nov. sp. ? PUT. Mitth. Schweiz. Ent. Ges. VI. p. 120. (1881).

Eurydema formosum PUT. Revue d'Ent. XIV. p. 83. (1895).

Mas et femina picturis ventris differunt. — ♂. Ventre magnam ad partem rubro, macula quadrata media segmentorum duorum basarium, maculis singulis segmentorum tertii et quarti parvis vel punctiformibus medianis, macula rotundata media segmenti sexti, fasciis lateralibus abbreviatis segmentorum omnium segmentoque genitali nigris. — ♀. Ventre magnam ad partem nigro, macula magna discoidali nigra cum fasciis lateribus segmentorum 1—5 confluente.

Syria: Ain-Tab, Mardin, Dummar. (Mus. Hung.)

Var. **superstes** n. — A forma typica differt corio apice haud toto nigro, sed tantum macula anteapicali transversa parva rubra notato. ♂. ♀.

Syria: Dummar, H. GADEAU DE KERVILLE. (Mus. Hung.)

Var. **hypoleuca** n. — Varietati præcedenti superne simillima, sed pectore et ventre flavo-albidis, illo utrinque maculis lateralibus tribus rubris vel rubidis, nigro-cinctis ornato, fasciis lateralibus abbreviatis ventris (cum maculis rubris alternantibus), macula rotundata media segmenti sexti segmentoque genitali nigris; femoribus basin versus flavo-albidis. ♂.

Syria: Damascus, H. GADEAU DE KERVILLE. (Mus. Hung.)

Eurydema rugulosa DOHRN.

Strachia rugulosa DOHRN Stett. Ent. Zeit. XXI. p. 103. 9. tab. 3. fig. 6. (1860); FIEB. Eur. Hem. p. 345. 11. (1861).

Asia minor (Mus. Hung.); Cyprus (DOHRN).

Var. **V-rubrum** n. — Varietati sequenti quoad colorem similis, sed lateribus scutelli totis rubris. ♀.

Strachia rugulosa var. PUT. Mitth. Schweiz. Ent. Ges. VI. p. 120. (1881).

Turcia asiatica, E. FRIVALDSZKY; Syria: Akbes (Mus. Hung.), Bloudan (PUTON).

Var. **nigrorubra** REUT.

Eurydema rugulosa var. *nigrorubra* REUT. Öfv. Finsk. Vet.-Soc. Förh. XLIII. p. 237. (1900).

Syria: Kaifa, Jerusalem, Brumana; Erythræa: Massaua. (Mus. Hung.)

Var. **anaemica** n. — Ut varietas præcedens, sed picturis capititis, pronoti, scutelli et elytrorum flavo-albidis, his pronoti et scutelli hic illuc nonnihil aurantiaco-tinctis; corpore subtus flavo-albido, pectore utrinque maculis lateralibus tribus roseis vel aurantiacis, nigro-cinctis notato, ventre maculis lateralibus nigris spiracula includentibus et cum maculis roseis vel aurantiacis alternantibus ornato. ♂. ♀.

Syria: Kaifa. (Mus. Hung.)

Jalla subdilatata REUT. var. **vidua** n.

Tota nigra, tantum striola basali media verticis albida. ♀.

Algeria: Teniet-el-Haad, Dr. A. CHOBAUT. (Mus. Hung.)

A *J. dumosa* L. var. *nigriventri* FIEB. notis specificis, nempe jugis extus pone medium nonnisi levissime sinuat, ante medium haud dilatatis, angulis anticis pronoti ultra marginem externum oculorum prominentibus ventreque remote et subtilissime punctulato divergit.

COREIDAE.

Pseudophloeus egenus n. sp.

Sordide testaceus, opacus, abdomine modice dilatato; capite latitudini sua cum oculis æquilongo et quam pronoto $\frac{1}{3}$ longiore, granulato, tuberculis antenniferis apice obtusis et vix introrsum curvatis; antennis capite et pronoto simul sumtis fere $\frac{2}{5}$ longioribus, parte incrassata articuli primi granulata, ovoidea, diametro suo minus quam duplo longiore et articulo secundo æquilonga, articulis secundo et tertio flavo-testaceis, articulo hoc articulo secundo triplo et $\frac{2}{3}$ longiore, sublineari, apice concolor, articulo quarto fusco, elongato-fusiformi, diametro suo maximo quadruplo longiore, parte apicali pruinosa hujus trientes duos apicales articuli occupante; pronoto basi longitudine sua duplo et capite cum oculis dimidio latiore, antice cum carinis duabus discoidalibus obliquis, obtusis, postice abbreviatis granulato, lateribus apicem versus leviter sinuatis et denticulis 4—5 brevibus obtusis armatis, lobo postico impresso-punctato; scutello carina mediana instrueto; elytris abdomine paullo longioribus, corio et clavo impresso-punctato, vena cubitali illius striolis nonnullis fusca signata, membrana albicante, venis hujus hic illuc fuscescentibus; connexivo subtiliter granulato, basi et apice segmentorum paullo obscurioribus; pectore punctato; ventre fusco-marmorato; femoribus granulatis. ♂. Long. $5\frac{1}{4}$ mill.

Tauria: Karassubazar, O. RETOWSKI. (Mus. Hung.)

P. angusto REUT. affinis, sed structura antennarum mox distinguendus. *P. angustus*, qui non solum in Aegypto, Tunisia et Algeria, sed etiam in Hispania (Valencia) occurrit, parte incrassata articuli primi antennarum magis elongata et quam articulo secundo circiter $\frac{2}{3}$ longiore articuloque quarto breviter fusiformi, diametro suo maximo triplo longiore gaudet; pars apicalis pruinosa articuli hujus tantum dimidium articuli occupat.

Coriomeris subglaber n. sp.

Oblongo-ovatus, superne rufo-testaceus, pilis longis erectis destitutus; capite supra vix granulato, parce brevissimeque albido-puberulo, tuberculis antenniferis apice uncinatis, buceulis simplicibus, apice truncatis; antennis sat dense et brevissime adpressim fusco-setulosis, articulo primo capite a latere viso vix longiore, articulis secundo et tertio longitudine æqualibus, primo paullo brevioribus, sat incrassatis, articulo quarto articulo primo æquilongo et quam articulo tertio crassiore, nigro-fusco, fere glabro; pronoto longitudine sua duplo latiore (sine spinis humeralibus), parce brevissimeque albido-puberulo, marginibus lateralibus subrectis, spinis 5—6 brevibus

setigeris flavis instructis et ante medium vitta intramarginali nigricante signatis, angulis humeralibus in spinam pallidam sat longam rectam, gracilem, extrorsum et nonnihil retrorsum vergentem productis; scutello apice pallido et leviter reflexo; elytris concoloriter punctatis, granulis costalibus corii obsoletissimis, membrana grisea, fusco-venosa; dorso abdominis basi nigro; angulo apicali externo segmentorum connexivi dentato-prominente; corpore subtus sordide testaceo, mesosterno macula discoidalis nigra notata; femoribus posticis obsolete fusco-conspurcatis, subtus spinis 3—4 majoribus et inter has spinis nonnullis minoribus, præterea inter apicem et spinam majorem primam spinulis quatuor approximatim minutis armatis. ♂. Long. 8 $\frac{3}{4}$ mill.

. Græcia, KRÜPER. (Mus. Hung.)

A *C. scabicorni* PANZ., cui capite, pronoto, antennis et pedibus pilis longis erectis omnino destitutis affinis, statura majore, colore superne rufescente, lateribus pronoti subrectis et spinis brevibus minus numerosis instructis, angulis humeralibus in spinam longiorem et graciliorem productis femoribusque posticis spinis validis 3—4 armatis divergit.

Coriscus SCHRANK.

Coriscus SCHRANK Samml. Naturh. und Physik. Aufs. p. 121. (1796); Faun. Boic. II. 1. p. 46. (1801).

Alydus FABR. Syst. Rhyng. p. 248. (1803); FALL. Mon. Cim. Svec. p. 106. (1807).

Typus generis: *Coriscus calcaratus* L.

Supra citata duo genera, pro eadem specie (*Cimex calcaratus* L. = *Coriscus Dauci* SCHRANK) condita, sine dubio synonyma sunt. FR. P. SCHRANK in descriptione prima generis *Coriscus* femora tametsi indentata («durchaus vollkommen zahnlos») indicavit, sed in descriptione *Corisci Dauci*, speciei solius sub nomine «Möhrensichelwanze» commemoratae, figuras J. C. SHAEFFERI (Icon. Ins. tab. 123. fig. 2—3.) citavit, quae certissime speciem Linnaeanam proferunt. Auctor generis *Coriscus* specimen forsitan mutilatum descripsit, quod pedes posticos denticulis armatos perdidit et tantum pedes anteriores inermes praebuit.

Rhopalus maculatus FIEB. var. umbratilis n.

Supra flavo-griseus nigro-punctatus; antennis flavo-albidis, articulo quarto nigro, basi et apice rufo-testaceo; scutello apice albido; dorso abdominis magnam ad partem nigro, macula mediana oblonga segmenti tertii maculisque bimis basalibus segmentorum quarti et quinti flavis, inter se haud confluentibus; connexivo flavo-albido, segmentis fascia postica nigra

notatis; corpore subtus flavo-testaceo, nigro-punctato, marginibus laterilibus ventris nigro-maculatis; rostro et pedibus flavo-albidis, femoribus apicem versus nigro-punctatis. ♂.

Sibiria orientalis: Ussuri, M. KORB. (Mus. Hung.)

Rh. lato JAK., pariter in Sibiria orientali viventi, quoad colorem et picturas similis, sed statura angustiore aliisque notis specificis longe diversus.

A n i m a d v e r s i o I. — *Corizus meridionalis* JAK., serius ab auctore ipso ut varietas *Rhopali maculati* FIEB. enumeratus, a forma typica hujus speciei ne minime quidem differt.

A n i m a d v e r s i o II. — Synonymiam generum palæarcticorum ad divisionem Corizariorum pertinentium modo sequenti disponendam esse censeo:

Corizomorpha JAK.

Corizomorpha JAK. Bull. Soc. Nat. Mosc. 1882. III. p. 107.

Typus generis: *Corizomorpha Janowskyi* JAK.

Corizus FALL.

Corizus FALL. Spec. nov. Hem. disp. meth. exhib. p. 8. (1814); BRULL. Hist. des Ins. p. 358. (1835).

Therapha AM. et SERV. Hist. des Hém. p. 244. (1843).

Consivius DIST. Ann. Mag. Nat. Hist. (8) III. p. 320. (1909).

Typus generis: *Corizus Hyoseyami* L.

Limacocarenus KIR.

Limacocarenus KIRITSCH. Revue Russe d'Ent. XIII. p. 402. (1913).

Scolopocranum HORV. Ann. Mus. Hung. XII. p. 659. (1914).

Typus generis: *Limacocarenus curtulus* KIR.

Limacocarenus non est vox hybrida (ut antehac putavi), sed nomen vocabulis diobus græcis ($\lambda\epsilon\tau\mu\alpha\xi$ + $\chi\alpha\rho\gamma\nu\omega$) rite formatum.

Liorhyssus STÅL.

Corizus subg. *Liorhyssus* STÅL Enum. Hem. I. p. 222. (1870).

Colobatus MULS. et REY Hist. Pun. de France, Coréid. p. 137. (1870).

Liorhyssus STÅL Öfv. Vet. Ak. Förh. 1872. No. 6. p. 55.

Typus generis: *Liorhyssus hyalinus* FABR.

Rhopalus SCHILL.

Rhopalus SCHILL. B-itr. zur Ent. I. p. 50. (1829); WESTW. Introd. Class. Ins. II. Syn. p. 123. (1840).

Corizus SIGN. Ann. Soc. Ent. Fr. (3) VII. p. 75. (1859), nec FALL.

Brachycarenum FIEB. Eur. Hem. p. 236. 1. (1861).

Typus generis: *Rhopalus subrufus* (Gmel. (*capitatus* FABR.)

Stictopleurus STÅL.

Stictopleurus STÅL Öfv. Vet.-Ak. Förh. 1872. No. 6. p. 55.

Typus generis: *Stictopleurus crassicornis* L.

Maccevethus DALL.

Maccevethus DALL. List Hem. II. p. 520. (1852).

Typus generis: *Maccevethus lineola* FABR.

Agraphopus STÅL.

Agraphopus STÅL Öfv. Vet.-Ak. Förh. 1872. No. 6. p. 56.

Leptoceraea JAK. Trudy Russk. Ent. Obshtsh. VII. p. 38. (1874).

Typus generis: *Agraphopus Lethierryi* STÅL.

BERYTIDAE.

Neides brevipennis PUT.

Angustus, griseo-testaceus, parce brevissimeque albo-sericeus, brachypterous; capite pronoto æquilongo, processu verticis porrecto, a latere viso fere trianguli, superne recto, horizontali; clava apicali articuli primi antennarum articuloque quarto nigris, articulo secundo articulo quarto plus quam duplo longiore, articulo tertio articulo præcedente $\frac{3}{5}$ — $\frac{2}{3}$ longiore, articulo quarto anguste fusiformi; rostro pone medium mesosterni extenso, articulo apicali nigricante; pronoto horizontali, latitudine sua apicali triplo longiore, basi quam apice paullo angustiore, subtiliter punctato, punctis decoloribus, lateribus subrectis; elytris rudimentariis, medium segmenti abdominalis tertii vix attingentibus, distinete punctatis, punctis vel striolis nigris omnino destitutis, membrana parva, angusta, hyalina, pone apicem corii paullo extensa; alis nullis; adbomine infuscato; clava apicali femorum fusca, haud nigro-punctata; tibiis apice imo nigris. ♂. ♀. Long. 10—10 $\frac{1}{2}$ mill.

Berytus tipularius var. *brevipennis* PUT. Revue d'Ent. XIV. p. 91. 2. (1895).

Syria: Berzé et Ain-Fidjé, H. GADEAU DE KERVILLE. (Mus. Hung.)

Species propria, quæ a *N. tipulario* L. statura angustiore, processu verticis fere triangulari, articulo secundo antennarum articulo quarto plus quam duplo longiore, articulo hoc quarto angustius fusiformi, elytris rudimentariis, capite subtus discoque meso- et metasterni pallidis, nec non clava femorum haud nigro-punctata certe differt.

PYRRHOCORIDAE.

Pyrrhocoris apterus L. var. *lagenifer* n.

Macula parva subbasali nigra corii retrorsum producta et cum macula discoidali majore confluente; ceteris ut in typo brachyptero. ♀. Long. 9 mill.

Pyrrhocoris apterus var. HORV. Revue d'Ent. VII. p. 176. 9. (1888).

Hungaria centralis: Kalocsa, J. THALHAMMER. (Mus. Hung.)

Inter specimina formæ typicæ macroptera, quæ e Mesopotamia (Bagdad, P. MATTANOVICH) accepimus, invenitur mas unicus, cuius corium macula discoidali nigra maxima et fere rhomboidali, cum macula subbasali parva tamen haud confluente est notatum.

Pyrrhocoris apterus L. var. *hilaris* n.

'orio tantum macula discoidali nigra signato, macula subbasali nigra autem omnino destituto; ceteris ut in forma typica brachyptera. ♀. Long. 9 11 $\frac{3}{4}$ mill.

Pyrrhocoris apterus var. HORV. Revue d'Ent. XIV. p. 160. (1895).

Hungaria orientalis: Nagyszeben, Vöröstorony, E. C'SIKI; Asia minor: Tshajan, A. LENDL; Transcaucasia orientalis: Vallis fl. Pirsagat, Mara-jurd in territorio Talysh. (Mus. Hung.)